

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 13 december 2000 (19.12)
(OR. fr)**

14629/00

LIMITE

JUR	417
PESC	572
COCON	9

YTTRANDE FRÅN JURIDISKA AVDELNINGEN

Ärende: Eventuell utvidgning av mandatet för arbetsgruppen för konsulära frågor i syfte att behandla konsulärt samarbete inom Europeiska unionens medlemsstaters territorium

1. Enligt ordförandeskapets not som överlämnats till Ständiga representanternas kommitté (Coreper)¹ får de konsulära representationerna för medlemsstaterna som är belägna inom andra medlemsstaters territorium ofta ge samma typ av service till sina medborgare som är bosatta i dessa medlemsstater som om de hade befunnit sig i tredje land. Därför är det nödvändigt att analysera det konsulära samarbetet mellan medlemsstaterna inom Europeiska unionens medlemsstaters territorium för att fastställa villkoren för en minskning och förenkling av de konsulära uppgifterna.
2. En fråga har ställts till rådets juridiska avdelning om det finns några rättsliga hinder för att mandatet för arbetsgruppen för konsulära frågor (Cocon) utsträcks genom ett Coreper-beslut så att den i fortsättningen också skall behandla frågor om konsulärt samarbete mellan medlemsstaterna inom Europeiska unionens medlemsstaters territorium.

¹ Dokument 13950/00.

3. För närvarande behandlar arbetsgruppen frågor som omfattas av det konsulära samarbetet mellan medlemsstaterna i tredje land. Detta omfattar både skydd för unionsmedborgare i tredje land enligt artikel 20 i EG-fördraget och samarbete för att garantera respekt och genomförande av gemensamma ståndpunkter och gemensamma åtgärder som beslutats av rådet i enlighet med artikel 20 i EU-fördraget.

Arbetsgruppens nuvarande mandat omfattas följaktligen inte bara av GUSP utan också av gemenskapsbestämmelserna (artikel 20 i EG-fördraget).

4. Däremot omfattas inte det konsulära samarbetet mellan medlemsstaterna inom Europeiska unionens medlemsstaters territorium varken av EG-fördraget eller EU-fördraget, utan ingår därför i medlemsstaternas befogenheter.

Frågan är alltså om dessa frågor som omfattas av medlemsstaternas befogenheter kan behandlas av arbetsgruppen som är en rådsgrupp.

5. I princip behandlar rådsgrupperna frågor som omfattas av de fördrag som unionen grundar sig på (Fördraget om Europeiska unionen, Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, EKSG-fördraget och Euratomfördraget). Icke desto mindre är det i praktiken så att många av rådets arbetsgrupper också behandlar frågor som tillhör medlemsstaternas befogenheter. Till exempel behandlar artikel 133-kommittén alla frågor som rör WTO-avtalen. Emellertid är dessa avtal av blandad art och många frågor i samband med tjänster eller immateriella rättigheter tillhör för närvarande medlemsstaternas befogenheter. Icke desto mindre är gemenskapens och medlemsstaternas ståndpunkt att stödja WTO i dessa frågor fastställd i artikel 133-kommittén genom ett och samma förfarande.

Detta gäller också för ett stort antal geografiska grupper när de skall fastställa gemenskapens och medlemsstaternas ståndpunkt inom ramen för blandade avtal.

I alla dessa fall finns ett nära samband mellan de frågor som omfattas av gemenskapens befogenhet och de som omfattas av medlemsstaternas befogenhet; det är i själva verket ofta svårt att med säkerhet fastställa skiljelinjen mellan gemenskapsbefogenhet och nationell befogenhet. Ofta omfattas en fråga av båda befogenheterna samtidigt. Till exempel kan en

fråga om tillhandahållande av tjänster samtidigt röra både gemenskapens befogenhet (form 1)² och medlemsstaternas befogenheter (form 2, 3 och 4)². Under dessa villkor är det tydligt att dessa frågor bör behandlas av samma grupp eftersom det finns ett samband mellan de två inslagen.

6. När det gäller arbetsgruppen för konsulära frågor är sambandet mellan frågor om konsulärt samarbete mellan medlemsstaterna i tredje land och inom Europeiska unionens medlemsstaters territorium kanske mindre tydligt. Icke desto mindre kan man inte förneka att det finns ett samband på det sätt att liknande eller till och med helt exakt likadana frågor om konsulärt samarbete som dyker upp i tredje land kan uppstå inom unionens territorium. Under dessa villkor är avgörandet om frågorna skall behandlas av denna arbetsgrupp en fråga om lämplighet. Om Coreper anser att sambandet mellan de två delarna av det konsulära samarbetet är tillräckligt nära och om det av praktiska skäl och synergiskäl är lämpligt att samma grupp behandlar båda delarna, anser juridiska avdelningen att det inte finns några rättsliga hinder för att arbetsgruppen för konsulära frågor skall behandla den.
7. Om arbetsgruppen för konsulära frågor skulle få ett sådant utvidgat mandat skall gruppen naturligtvis se till att inte undergräva befogenheterna för grupperna för avdelning IV i EG-fördraget (artiklarna 61 och följande) och avdelning VI i EU-fördraget och att arbetsgruppen inte går emot rättsakter som är antagna enligt dessa bestämmelser. Emellertid kan det vara lämpligt att arbetsgruppen påkallar ovannämnda grupperns uppmärksamhet kring de problem arbetsgruppen har funnit för att dessa grupper skall kunna behandla problemen mer djupgående.

För övrigt är det tydligt att inget hindrar delegationerna i arbetsgruppen att använda sig av nationella experter om de så önskar.

² Jfr domstolens yttrande 1/94.